

வ
முருகன் துணை

ஏ. சி. வா. ஆ. ஜயா

அவர்கள்

நினைவு அட்சலி

அருள்மிகு கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம்,

நி. ர. வெ. வி.

13-11-1988.

கால நிலைமை

வினாக்கள் - முதல் பகுதி

மத்து முதல்

வினாக்கள் முதல்

காலநிலைமை வினாக்களுக்காக துவிர்ச்சார்

கிளம்பு

13-11-1988

முருகன் துணை

சமர்ப்பணம்

மாபெரும் தகப்பன் ஒருவரின் வரலாற்றில் மகன் ஒருவர் புதிய யுகத்தைத் தோற்றுவித்தார். அந்தப் பேராசிரியருக்குத் தன் மௌனத்தர்களிலும் பார்க்க இன்னொரு பெருமகனிடத்து அளப் பரும் பிணைப்பு, அன்புப் பிணைப்பு. அவ்விருவருள் ஒருவரை ஒரு வர் “மாறிப்புக்கிதயம் எய்தினர்” இந்தச் செயல் உலக விசித் திரங்களுள் ஒன்று. இதற்கு எடுத்துக்காட்டு கிடைப்பதற்கு நான் இங்கே குறிப்பிடும் பேராசிரியர் - பெருந்தந்தை, ஆசிரியர் மகாமகோபாத்தியாய், தாக்ஷிணூதய கலாந்தி, திராவிட வித்யா பூஷணம், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் மாணவர் வாகீச கலாந்தி, திருமுருகாந்தருப்படை அரசு, தமிழ்க்கவி பூஷணம், தமிழ்ச் செல்வர், திருநெறித் தவமணி, தமிழ்ப் பெரும்புலவர், வித்துவான், ஸ்ரீ கி.வா. ஐகந்நாதையா அவர்களே.

இந்த அடைமொழிகள் எல்லாம் அவர்கள் பெற்ற பட்டங்களே, இவைகளுக்கு மேலாக “முருகனருள் பெற்ற முனிவன்” என்பதே எமக்கு மிகவும் உவப்புத் தருவது. ஏனெனில் அவர்கள் எங்கள் வீட்டில் தங்கும் காலங்களிலெல்லாம் குறைந்தது இரண்டு மணித்தியாலங்களாவது காலை நியமம் முடிந்ததும் ஆடாமல் அசையாமல் கண்மூடித் தியானத்தில் ஆழந்திருப்பார்கள்.

நாங்கள் அந்தேரம் எவ்வித சப்தழுமில்லாமலும் வேறு வித இடையூறுகள் இல்லாமலும் பார்த்துக்கொள்வோம். தியானம் முடிந்ததும் என்னை “ராணி” என்று அன்பாக அழைப் பார்கள். நான் உடனே ஒடோடிச்சென்று அவரைக் கும்பிட்டு ஆசி பெறுவேன். அதன் பின் எங்கள் கோவிலுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு வருவார். அதன்பின்பே எல்லோரும் அவரை வணங்குவார்கள். பின்னர் நான் கொடுக்கும் பால் சாப்பிட்டுவிட்டு எங்களை எல்லாம் பக்கத்திலிருத்தி சுவாரசியமாக உரையாடுவார்கள்.

இதற்கிடையில் நம் வீட்டு விருந்தையில் அவரைக் காணவும், தரிசிக்கவும், தத்தமது ஊர்களுக்கு அழைக்கவும் நிறையப் பேர் வந்திருப்பார்கள். எங்களுர்க்காரர்கள் எல்லாம் பழம், காய்கறி, பால் என்பன கொண்டுவந்து கொடுப்பார்கள். பண்டிதர் முருகேஸ், பார்த்தசாராதி என்கின்ற முத்துவேற்பிள்ளை, செ. பொன்னம்பலம், யில்க்கவெற் - க. கனகராசா, பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம், எங்கள் பெரிய தகப்பனேர் பஞ்சாட்சரசர்மா போன்றேரும் (1975-க்குப் பின்) என் நாயகரும், சித்தப்பாக்களுடனும் சிறிது நேரம் தமாஷாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

இடைக்கிடையே கடிதங்களும் வரும், கடிதங்களுக்கும் பதில் எழுதிவிடுவார்கள். புதினப் பத்திரிகை பார்ப்பார்கள். 9-00 மணியானதும் எங்கள் தந்தையாரை அழைத்து இன்று எங்கெங்கே செல்லவேண்டும், எங்கே சொற்பொழிவு இருக்கின்றது என்பதை விசாரித்து அறிந்துகொள்வார்கள். எவ்ராவது தங்கள் பாடசாலை அல்லது கோவில் அல்லது ஸ்தாபனம் எதற்காவது வரச்சொல்லி அழைத்தால் “ எல்லாம் குருக்களிடமே பேசிக் கொள்ளுங்கள், அவரிடம்தான் என் பொறுப்பு முழுவதும் ” என்று கறுவார்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எங்கள் தாயார், ஜயா அவர்கள் வரப்போகிறார் என்றால் ஒரு கிழமைக்கு முன்பே அவருக்கு வேண்டியதான் ஏற்பாடுகள் செய்து அவர் வந்ததும் காலை, மாலை, மத்தியானம் உணவுகளை எல்லாம் வகை வகையாகவும், அவருக்கு ஏற்றமாதிரியும் அழைத்து அவர் சாப்பிடும் போது தெய்வத்துச்சு நெய்வேதனம் செய்வதைப் போல் அன்புடன் பரிமாறி உபசரிப்பார்கள்; அடிக்கடி அவரை வணங்கிக் கொள்வார்கள்; அவர் முன்னால் ஏதும் சொல்லவேண்டி நின்றால் மிகவும் பணிவுடனே சொல்வார்கள், ஜயாவும் அம்மாவின் மேல் மிகுந்த அன்புடையவர்கள். “ மிகவும் அருமையாக இருக்கிறது, எங்களுர்ச் சாப்பாடேதான் ” என்று கூறுவார்கள்.

இலங்கையில் எப்பகுதி விழாவுக்கு வருவதென்றாலும் முன் கூட்டியே எங்கள் தகப்பானாருக்கு எழுதி, வரலாமா என்று விசாரித்து அறிந்தே வருவார்கள். என்னே அவர்தம் பெருந்தன்மை. பத்து வயதுமுதல் அவர்கள் போகுமிடமெல்லாம் என்னையும் அழைத்தே செல்வார்கள். மூன்று முறை அம்மா அவர்களுடன் வந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் வரும்போதெல்லாம் எனக்கென்று ஏதாவது பெறுமதியான பொருளே கொண்டுவந்து தருவார்கள். என்னுடைய திருமண காலத்திலே மிக விலை உயர்ந்த பட்டுப்புடலைவயும், வாழ்த்துப்பாவும் தந்திருக்கிறார்கள்.

என்னே ! விதியின் கொடுமை. திடீரென்று காலன் தனது கைவரிசையைக் காட்டிவிட்டான், எங்களால் தாங்க முடியாத பேரிழப்பு. ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் படத்தை அலங்கரித்து 13 நாட்கள் பிரார்த்தனை செய்து வந்தோம். ஏராளமானவர்கள் வந்து பார்த்துத் தரிசித்தும், பங்குபற்றியும், அநுதாபச் செய்தி எழுதியும் சென்றிருக்கிறார்கள்.

கந்தசஷ்டி உற்சவ காலமானதினால் எம் தந்தையார் இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்துகொள்ள உடன் செல்ல முடியவில்லை. அவருக்கும் ஒரே கவலைதான். எமது கவலையை மறப்பதற்காகவும், அவரை எந்தேரமும் நினைவு கூருவதற்காகவும் இச் சிறு மலரினை எங்கள் தந்தையாரைக்கொண்டு தயாரித்து அவருடைய பாத கமலங்களில் எம் குடும்பத்தவர்கள், எம் ஊரவர்கள் எல்லோருமாகச் சமர்ப்பித்து வணங்குகின்றோம்.

இங்ஙனம்,

அமரர் ஸ்ரீ கி. வா. ஜி. ஜயாவின்
அன்பினால் கட்டுண்ட பெருமகள் என்று
என்னை அன்புடன் அழைக்கும்.

இந்திரா - பஞ்சாபகேசன்

மற்றும்

க. இராஜேந்திரக்குருக்கள் - தஸ்வரி அம்மா

சுவாமிநாதசர்மா

வாஸாம்பிகை - நடராஜ ஜூயர்

சிவானந்தவல்லி - விகங்நாதசர்மா

சௌதாமினி, உமா, பிரியா

அவருடன் நிழல்போல் பின்தொடர்ந்து சேவை புரியும்,

க. சோமாஸ்கந்தசர்மா

ச. கணக்கபாபதி சர்மா

வேலும் மயிலும் துணை

குலதெய்வ வணக்கம்

வரங்கொண்ட உமைமுஸிலப்பால்
மனங்கொண்ட செவ்வாயும்
பரங்கொண்ட களிமயிலும்
பன்னிரண்டு கண்மலரும்
சிரங்கொண்ட மறையிறைஞ்சும்
சேவடியும் செந்தூரன்
கரங்கொண்ட வேலும்என்றன்
கண்ணை விட்டுநீங்காவே !

ஸ்ரீ கி. வா. ஜி. ஜயா அவர்கள் தாம் நிகழ்த்தும் சொற்பொழி
வகள் எல்லாவற்றிலும் முதலில் குலதெய்வ வணக்கமாக இதனைப்
பாட்டுத் துதித்தே நிகழ்த்துவார்கள்.

பலாலி விமான நிலையத்தில்
கி. வா. ஐ. தம்பதிகள்

ଶିଳ୍ପକାରୀ
ମହାନାଥ

முருகன் துணை

குரு வணக்கம்

நவயேறு நெஞ்சினேன்
நற்றமிழைக் கற்றே
அவயேற வைத்தருளும்
அண்ணல் — சுவயேறு
செந்தமிழ்ப்பன் னால்விளங்கும்
சீர்ச்சாமி நாதகுரு
அந்தணர்தாள் சென்னிக் கனி,

ஸ்ரீ கி. வா. ஜி. ஜூயா அவர்கள் தாம் நிகழ்த்திவரும் எந்தச் சொற்பொழிவிலும் இதனை முதலில் பாடி ஆசிரிய வந்தனம் செய்தே தொடங்குவார்கள்.

வ
முருகன் துணை

என்னுரை

உயர்திரு. கி. வா. ஐ. ஐயா அவர்களின் வாழ்வு தமிழரின் வாழ்வு, எனவே அவர்களுடைய இழப்பு தமிழின் இழப்பு, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களின் தலைமாணக்கராக இருந்து தமிழ்பயின்று அவர்களின் அருந்தமிழ்ப் பணிக்கும் துணையாய் நின்று “கலைமகள்” பத்திரிகையால் இலக்கியத் தொண்டாற்றி, இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு, இலங்கை - இந்தியா முதல் பிறதேசங்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான கூட்டங்களில், மகாநாடுகளில் சொற்பெருக்காற்றி தமிழ்ப் பணிக்கும் சமயப் பணிக்குமே தமிழை அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருந்த ஐயா அவர்கள் 4-11-88 பிற்பகல் 4-30க்கு மறைந்துவிட்டார்கள்.

இச் செய்தியையும் தற்செயலாக (நான் ரி. வி. பக்கமே போவ தில்லை, அப்படியிருந்தும்) அன்றிரவு 8-40 மணிக்கு தூரதர்ஷினியில் பார்க்க நேரிட்டது. அவரின் வீட்டில் இருக்கும் தெய்வத் திருவுருவம் கிடத்தியிருக்கும் காட்சியையும் (மணிவிழாவின்போது என்னால் அணி யப்பெற்ற ரோஜா மாலைகளுடன் ஐயா - அம்மா இருவரும் சேர்ந்து எடுத்த புகைப்படம் ஹாவில் தொங்குகிறது) அந்தப் படத்தையும் பார்த்ததுமே நான் கற்சிலையாகிவிட்டேன். சிறிது நேரமாகிவிட்டது கயநினைவு வர. ஒரே கவலை, இறுதி நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள உடன் செல்ல முடியவில்லையே என்று.

ஏனெனில் நான் வழிபடும் (ஏன் ஐயாவுமே வழிபடும்) முருகனுக்கு கந்தஷ்டிய உற்சவம் ஓரிரு தினங்களில் நடக்கவிருந்ததால், அந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்கமைய செல்ல முடியவில்லை. ஏதோ எங்களால் இயன்றளவு செய்ய முடிந்ததான் பிரார்த்தனை மூலம் முருகப்பெருமானை வேண்டுவதைத்தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. நான் தோறும் மாலை பிரார்த்தனைகள் நடாத்தி வந்தோம். பலர் கலந்து கொள்வார்கள். பின்னர் எதிர்பாராத் காரணங்களால் “விலா” வும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே எங்களால் இயன்ற காணிக்கையாக என் மகளின் விருப்பத்திற்கமையைவும் இதனைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

அன்புடன்,
முருகன் அருள்பெற்ற முனிவரைத்
தந்தையாகப் போற்றும்
சு. இராஜேந்திரக் குருக்கள்

அருள்மிகு கந்தகவாமி தேவஸ்தானம்,
நீர்வேவி.

நீர்வைக் கந்தன் ஆலயத்தில் சொற்பொழிவாற்றுகிறார்.

కుమారప్రసాదులు విచిత్ర విషయాల కుమారప్రసాదులు

முருகன் துணை

முருகன் அநுபநி

என்கொள்ளாப் பெரும்புகழ்சேர் சிலம்புத் தாஞும்
இடையிலங்கும் பொன்னைடை எழிலும் மார்பில்
விண்கொள்ளாத் தேவரெலாம் போற்றும் தாஞும்
விளங்குமனி மதாணியும்கை வேலூம் வீரத்
தின்கொள்ளா மற்பொங்கித் திரண்ட தோஞும்
திருமுகமும் இருவிழியும் கொண்டைப் பாங்கும்
கண்கொள்ளாப் பேரழகு பொங்க நிற்கும்
காட்சியிலே முருகனெதிர் நின்றுன் அம்மா!

கண்காணும் பேரழகும் கருத்திற் காணும்
கதிருருவும் இளமுருகன் அருளால் காண்பார்
பண்காணும் பாட்டிசைப்பார்; இன்ப துன்பப்
பகுதியின்வேற் றுமைஅறியார்; ஞான ணந்தத்
தண்காணும் அருட்கடவில் குளிப்பார்; தேகம்
தாங்கினும்ஒட்ட டாதிருக்கும் தகைமை காண்பார்;
மண்காணும் சுவைமறந்து தனித்த மோன
வானத்திற் பறக்கும்அநு பூதி ஆர்வார்.

“ ஜோதி ”

“பெருவாழ்வு”

இ. முருகையன்
(யாழ், பல்கலைக் கழகம்)

பகைபோல் நினைந்து, பயமாகி,
பலபேர் அணைந்து பழகாத
தொகையான சங்க முதனூல்தம்
சுவை ஒது கின்ற தொழிலாளீ!
திகழ் சாமிநாத குரவோனின்
செயல் நீள வந்த ஒரு மாண்ஸு!!
ஐகந்நாதன் என்ற திருவாளா,
தமிழ்நாடு கண்டபெருவாழ்வே.

புலவோர் விரும்பு தமிழ் ஆய்வே
பொருளாய் வணங்கும் அடியானே!
சலியாமல் இன்சொல் பொழிவானே,
தளரா தெழுந்த பணியாளா,
கலைஞரான நன்மை நிறை தூயா,
கவிதா விருந்து நுகர்வோரின்
உலையாத நன்ப—உறுதோழா!
உணர்வாய் நிரம்பி ஒளிர்வோனே.

மடைபோய் உடைந்து வெளியேறி
வருவாரி வென்ற உரையாளா,
விடைவெணும் என்று விழைவோரின்
விரிவான கோரல் நிறைவேறக்

கொடை ஈவுவந்த குணசிலா,
குறையாத சொந்த நினைவாளா!
—அட்டா!— தெளிந்த பதகாரா
அயரா துயர்ந்த பெரும் ஆளே.

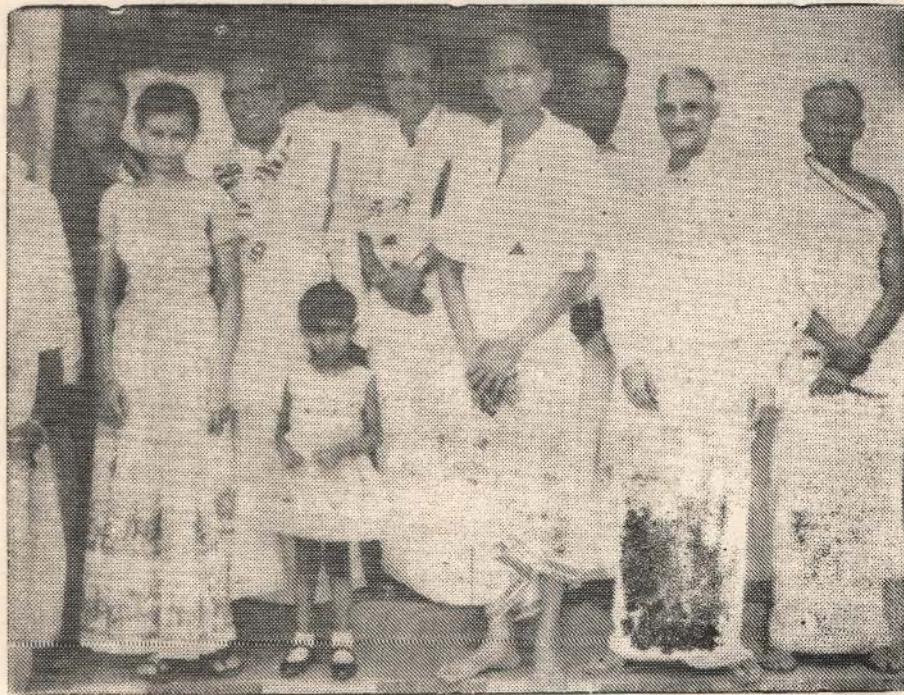
உரைகாரர் என்ற பழையோரும்
ஒருமூலை சென்று புகுமாறு
விரிவாய் அகன்ற, எளிதான்
மிளிர்வான பண்பு நயஞ்சுவு
பரிவோடு தந்து பழநாளின்
பயஞ்சு அமைந்த செயல்வீரா!
முருகோனில் என்றும் உலவாத
முதிர்காதல் கொண்ட முனைவோனே.

‘இதுகாறும், இன்றும் இனிமேலும்,
எவ்ரேனும் இல்லை இனையாக;
புதிதே இவன்செய் திருவேலை;
புகழாளன்;’ என்று பிறர்பேச
இதமாக நின்று பலவுழி
இசையோ டியைந்து பெயர்வாழி;
மதஞான சிந்தை வழி வாழி;
மனமேல் இவர்ந்த ஒளி வாழி.

(மாணி — மாணவன்; தெளிந்த பதகாரன் - சொற்களைத் தெளிவாய்ப் பிரயோகிப்பவன்)

ஸ்ரீ கி. வா. ஐ. ஜியா அவர்களுக்கு நீர்வைக் கந்தன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற வரவேற்பின்போது பண்டிதர், நி. சி. முருகேச வரவேற்புர நிகழ்த்துகிறார். பேராசிரியர், பாலமுருகன், பார்த்தசாரதி ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

பலாலி விமான நிலை வரவேற்பு

அவருடன் போட்டோ N. ராமகிருஷ்ண, கருர் கண்ணன், ஹரி் ஜியா, அம்மா அவர்கள், குருக்களின் மகள் இருவர், பார்த்தசாரதி முதலானோர்.

କୁଳବିଜ୍ଞାନ କରିବାର ପରମ ଶାସନ ପରିଚୟରେ ଯଦୀକୁ ଏହା
ଅବେଳାର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର
ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର

ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର

ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର
ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର

இவரைப் பற்றி.....

தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் கி. வா: ஜகந்நாதன் என்ற முன்றெழுத்துப் பெயர் மிகவும் பிரசித்தமானது. கிருஷ்ணராய் புரம் வாக்தேஷ்யர் குமாரர் ஜகந்நாதன் என்பதன் சுருக்கமே அந்த முன்றெழுத்துக்களும்.

நால் நூற்பது, கதர் கட்டுவது, பத்திரிகை படிப்பது, கவிதை எழுதுவது, காயத் திரி ஜபம் செய்வது, சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவது, முருக உபாசனை செய்வது இவ்வளவும் இவருக்குச் சிறுபிராயத்திலேயே ஏற்பட்டுவிட்ட நற்பழக்கங்கள்.

தமது பண்ணிரண்டாவது வயதில் இவர் எழுதிய முதல் பாட்டு அந்தக் காலத்தில் வடிவூர் துரைசாமி ஜெயங்கார் நடத்தி வந்த ஒற்றுமை என்ற பத்திரிகையில் வெளியாயிற்று.

என்னுடைய முதல் பாட்டை நான் அச்சில் கண்டபோது அடைந்த ஆண்தல்தைப் போல் இதுவரை மறுபடியும் அடைந்ததில்லை என்கிறூர் இவர். பதினைந்தாவது வயதிலேயே எஸ். எஸ். எல். வி. படித்து முடித்துவிட்ட இவர் அதற்குப்பிறகு வேதாந்த புத்தகங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அதன் விளைவாக உலக வாழ்க்கையில் ஒட்டுதல் இன்றிச் சாமியாராகிவிட என்னி சேந்தமங்கலம் சுவாமிகளிடம் சென்று சந்தியாசம் கேட்டார்.

நீ உன் தந்தைக்கு ஒரு புதல்வன்; உன்குச் சந்தியாசம் தரமாட்டேன்; ஆகையால் நீஊருக்கே திரும்பிச் சென்று முருகனை உபாசனை செய்துகொண்டிரு என்று கூறி அனுப்பி விட்டார். அவர் சொன்னபடி முருக உபாசனை செய்யத் தொடங்கி விட்டார்.

தாய் தந்தையருக்குத் தெரியாமல் கூட சிற்கில் நாட்களில் இவர் இரவு வேளைகளில் காந்தமலைக் குன்றத்து முருகன் கோயிலுக்குச் சென்று ஏகாந்தமாக முருகனை வழி பட்டுக் கொண்டிருப்பாராம்.

அந்தக் கோயிலில்தான் என்னுடைய முதல் சொற்பொழிவு நடைபெற்றது. அப்போதே 'முருகன் அருள் பெற்ற முனிவர்' என்று என்னை ஊரார் கூறுவார்கள் என்கிறூர் இவர்.

சேந்தமங்கலத்தைச் சேர்ந்த ஜூராவத உடையார் என்பவர் ஒருநாள் கி. வா. ஐ. விள் சொற்பொழிவைக் கேட்டுவிட்டு இவரைத் தம்முடைய ஊருக்கு வரும்படி அழைத்தார். சரி என்று புறப்பட்டுப்போய் உடையாருக்கு சொந்தமான தெய்வீக ஆச்சிரமத்தில் தங்கிவிட்டார். சேந்தமங்கலம் பஞ்சாயத்து சமாச தலைவரான உடையார் இவருக்கு விகிதர் வேலை கொடுத்தார். அதற்குச் சம்பளம் இருபது ரூபாய்.

இச்சமயம் காசியிலிருந்து அந்த ஆச்சிரமத்திற்கு வந்திருந்த காசி சுவாமிகள் என்பவர் இவருடைய தமிழ்ப் புலமையையும், கவிதைகள் புனைவதில் இவருக்குள்ள ஆற்றலை

யும் கண்டு வியந்து இவரை உ. வே. சாமிநாதப்யரிடம் போய் தமிழ் படிக்கும்படி தூண்டினார். திரு. சாமிநாத ஜெயர் அப்போது சிதம்பரம் மீனைச் சிதமிழ்க் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்தார். ஏற்கனவே அந்தக் கல்லூரியில் சேர்ந்து வித்துவான் பரிட்சைக்குப் படிக்க ஆவல் கொண்டிருந்த கி. வா. ஐ. வுக்கு காசி சுவாமிகளின் தூண்டுதல் உற்சாகம் அளித்தது.

பின்னர் ஒரு சமயம் உடையாருடன் இவர் வடலூருக்குப் போயிருந்தபோது அப்படியே சிதம்பரத்திலுள்ள சாமிநாதப்யரைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தார். தமிழில் இவருக்குள்ள ஆற்றலைப்பற்றி உடையார் சாமிநாதப்யரிடம் எடுத்துச் சொல்லி இவர் தங்களிடம் தமிழ் படிக்க விரும்புகிறார் என்றார்.

அப்படியா? எங்கே ஒரு பாட்டுச் சொல்லு பார்க்கலாம் என்று கி. வா. ஐ. வைப் பார்த்து கேட்டார் ஜெயர்; ‘ஆடவர் நகையற’ என்று தொடங்கும் கம்பர் பாடல் ஒன்றை இவர் சொன்னது; ஜெயர் அதற்குப் பொருள் கூறும்படி கேட்டார். அந்தப் பாட லுக்கு இவர் கூறிய புதுமையான அர்த்தத்தை கேட்ட ஜெயர் புள்ளாங்கிதம் அடைந்து இவர் சொன்ன அர்த்தத்திற்கு பழைய காலத்து ராஜாவாயிருந்தால் அட்சரலட்சம் தருவார் என்றார். பிறகு கி. வா. ஐ. வைப் பார்த்து கல்லூரியில் படிக்கிறாயா? என்னிடம் படிக்கிறாயா? என்று கேட்டார் ஜெயர்.

தங்களிடம் தான் படிக்கப் போகிறேன் என்று கூறிவிட்டுச் சென்ற கி. வா. ஐ. அடுத்த ஆண்டிலேயே ஜெயரைத் தேடிச் சென்னைக்கு வந்துவிட்டார். அப்புறம் ஜெயரவர் களுடையே பல ஆண்டு காலம் இருந்து நிறையப் பாடங்கள் கேட்டார். ஜெயர் புரிந்து வந்த தமிழ்த் தொண்டுகளில் தாழும் பங்கு பற்றினார். ஜெயரின் ஞானப் புதல்வரென்ற பெருமைக்குரியவரானார். கி. வா. ஐ. விடம் ஜெயரவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட அன்பும் திருப்தியும் ஏற்படவே ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய தக்கையாகப் பரணி நூலைத் திருத்திப் புதிய பதிப்பாக வெளியிடும் பணியில் தமது அன்புச் சிட்ரையும் ஈடுபடுத்தினார்.

ஒரு சமயம் ஜெயர் அவர்களுடன் திருப்பனந்தாள் மடத்துக்கு சென்றிருந்த கி. வா. ஐ. வைக்கண்ட காசிவாசி சொக்கவின்கத் தம்பிரான் சமச்சை கூறி அதைப் பூர்த்தி செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அடுத்த கணமே அதைப் பூர்த்தி செய்து விட்டார் கி. வா. ஐ. அதைக்கண்ட தம்பிரான் மகிழ்ச்சியற்று நீ சென்னையில் எங்கே தங்கியிருக்கிறேன்? என்று விசாரித்தார். வாடகை அறையில் தங்கியிருக்கிறேன்; பத்து ரூபாய் வாடகை என்றார் இவர். அப்படியா? மாசம் பத்து வீதம் ஒரு வருஷத்து வாடகை 120 ரூபாவை நான் தருகிறேன் என்றார் தம்பிரான். மாசம்பத்தா? என்று சிலேடையாகச் சொன்னார் கி. வா. ஐ.

திரு. சாமிநாததயர் கி. வா. ஐ. விடம் கொண்டிருந்த அன்பு எத்தகையது என்பதற்கு ஒரு சிறு உதாரணம்! திரு. கி. வா. ஐ. வை அண்ணுமலை யூனிவர்சிடி ‘ரிஸர்ச்’ இலாகாவில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும்படி ஷெலின்டிகேட் மெம்பரான் திரு. க. வி. கிருஷ்ணசாமி ஜெயர் அழைத்தபோது சீட்ஜெப் பிரிய மனில்லாத ஜெயர், சாமியாரிடம் என் சீட்ஜெப் பிரிய எனக்கு இஷ்டமில்லை என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, எனக்கும் ‘ரிஸர்ச்’ இலாகாவில் ஒருவேலை போட்டுக் கொடுங்களேன் என்று குஷ்மமாகச் சொன்னாராம்.

1932-ல் கலைமகள் தொடங்கப்பெற்ற போது திரு. உ. வே. சாமிநாதையரிடம் கட்டுரை கேட்கும் பொருட்டு கலைமகள் சொந்தக்காரர் திரு. நாராயணசாமி ஐயர் சென்றிருந்தார். ஐயரவர் கலைமகளுக்கு கட்டுரை கொடுத்ததுமன்றி கி.வா.ஐ. வையும் உதவி ஆசிரியராக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி சிபார்சு செய்தார். திரு. கி.வா.ஐ. கலைமகளில் ஆசிரியராக இருந்து வந்தாலும் அதைத்தமது சொந்தப் பத்திரிகை போல் கருதித் திறம்பட நடாத்தி வந்ததும் தமிழ் உலகம் அறிந்த செய்தியாகும்.

“ தமிழ்க்காப்பியங்கள் ” என்னும் இவரது நூலை சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டது. ‘திருமுருகாற்றுப்படை அரசு’, ‘வாகீசு கலாநிதி’ என்ற பட்டங்களை காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் அளித்தது. ‘திருநெறித் தவமணி’ என்ற பட்டம் மதுரை ஆகினம், ‘செந்தமிழ்ச் செல்வர்’ என்ற பட்டம் தருமபுர ஆகினம், ‘பெந்தியாச சக்கரவர்த்தி’ என்ற பட்டம் புஷ்பகிரி சங்கராசாரிய சுவாமிகள் வழங்கியுள்ளனம். இவ்வளவும் இவருடைய புல்லமக்கும், திறமைக்கும் கிடைத்த பெருமையாகும்.

இதுவரை இவர் முந்நாறு புத்தகங்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார்கள். தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமல்ல இலங்கை, பர்மா, மலேசியா, பிரான்ஸ், லண்டன் ஆகிய இடங்களில் கூட பேசாத் சபையே இல்லை என்று சொல்லலாம். இலங்கைக்கு மாத்திரம் 40 வருடங்களுக்குள் 42 தடவைகளுக்கு மேல் வந்துள்ளார்கள்.

இவர் சொற்பொழிலைக் கேட்டு மகிழ்ந்து பராட்டிய பெரியார்களில் டூஜி யாஜூஜி அவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

1966-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் சென்னையில் முதலமைச்சர் மு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலைமையில் மிகச்சிறப்பாக மனிவிமாக் கொண்டாடினார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து ஆகஸ்டு மாதம் யாழிப்பாணம் முதல் தென்னிலங்கை வரை 20 நாட்களில் 22 இடத்தில் மனிவிமாக் கொண்டாடிச் சிறப்பித்தார்கள். யாழிப்பாணத்தில் 1-வது நாள் விமாவுக்கு மறுநாள் நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் ‘குரு சிரோமணி’ சிவபூர்ண கணபதிகவரக்குருக்கள் தலைமையில் அந்தனர்களாகச் சேர்ந்து ஒரு பாராட்டுவிமா நடாத்தினார்கள். அதனை ஜூயா அவர்கள், எங்கே பாராட்டுவிமா நடந்தாலும் “யாழிப்பாணத்தில்தான் அந்தனர்களால்! தனியாக பாராட்டு விமா நடாத்தப்பட்டது” என்று பெருமையாகச் சொல்லுவார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாம் மனதில் சிந்தித்து ஆறுதல் பெறுவதுடன் அவருடைய புத்தகங்களைப் படித்தும் பயன் பெறுவோமாக!

பருத்தித்துறை

யாழிப்பாணத்தில் பருத்தித்துறை என்ற ஊர் ஒன்று இருக்கின்றது. அங்கே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் இவர் பேசப் போயிருந்தார். கூட்டத்துக்கு வந்திருந்த புலவர் ஒருவர் தாம் இவற்றிய நூல் ஒன்றை இவரிடம் அளித்தார். உடனே இவர், ‘இடத்திற்கு ஏற்ற கொடை இனு’ என்றார். எப்படி? என்று புலவர் கேட்டார். ‘இது பருத்தித்துறை அல்லவா? இங்கே நூல் கிடைப்பது பொருத்தந்தானே! என்றார் இவர்.

‘வாகீச கலாநிதி’ — ‘கலைமகள் ஆசிரியர்’
பிரம்மன் கி. வா. ஐகந்நாதன் அவர்களின்
ஆத்ம சாந்தி அஞ்சலிப்பா

தொல்முருகு தவழ்தமிழின் கடலு மன்னுன்
 தூயவெழிற் சௌவநெறிச் சமுத்ர மன்னுன்
 கல்வியொடு கலைமலையாய் நின்ற செம்மல்
 கலைமகளின் தனிப்புதல்வ னன அண்ணல்
 வல்லமைசேர் வண்டமிழின் பெரும்பு தல்வன்
 வாகீச கலாநிதி.கி வா.ஐகந் நாதன்
 நல்லுயிரைக் கவர்ந்தனனே நமனு மின்றே
 நந்தமிழின் உயிரைவதை செய்ய லாமோ ?

செந்தமிழின் செழுமைதனை செகத்தில் என்றும்
 சிகரமென நிலைக்கவைத்த மகா மேதை
 பைந்தமிழ்ம ஹோமஹோ பாத்தி யாயப்
 பாவலன் டாக்டர்ஸ்வே சாமி நாதச்
 சுந்தரக் குருவீன்ற சீட னன
 சுகுணங்குண வாங்கிவா ஐகந் நாதன்
 மந்தரமா மலையான தமிழாய் நின்றுன்
 மாமலையும் மானிலத்தில் சரிய லாமோ ?

தீந்தமிழா ராய்ச்சிமஹா நாடு எல்லாம்
 தெய்வீகத் தமிழினிமை சொட்டும் வண்ணம்
 தந்தனனே திரிகரண சுத்தி யோடு
 தண்டமிழின் தேன்பிலிற்றும் உரைகள் யாவும்
 சுந்தரமாய்ச் சௌவநெறி தழைத்து ஒங்கச்
 சுத்திரமாய்த் தமிழ்ப்பாலம் சமைத்த செம்மல்
 வந்தனனே வண்டமிழின் உருவ மான
 வாகீச கலாநிதியைக் காணு வோமோ ?

இளமுருகன் தலமான வளநீர் வேவி
 இராஜேந்திரக் குருவில்லம் பொலிய மர்ந்தே
 அளவில்லாக் கவித்தமிழின் சிலேடை மாந்தி
 ஆனந்தம் தரும்அன்பன் பிரிய லாமோ ?
 பழமான வைதீகக் கனியாம் அந்தப்
 பைந்தமிழின் பழரஸ்ததை அள்ளித் தந்தே
 அழவைத்து ஆனந்தம் தந்த மேதை
 அவனியிலே கணமுடி மறைய லாமோ ?

தித்திக்கத் தித்திக்கத் தீந்தமிழ் நால்
 தெய்வீக நெறிகாட்ட ஆக்கித் தந்தாய்
 எத்திக்கும் நின்தமிழே ஒலிக்கு தையா !
 என்றுந்தன் திருமுகத்தைக் கானு வோமோ ?
 பத்திக்கு வித்தாகும் உந்தன் வித்தை
 பாரினிலே சிவநெறியாம் அச்சின் ஆணி
 வித்தகக் கவிகி.வா. ஐகந்நா தையர்
 விதிமுடித்தான் தமிழ் அன்னை வெம்பு கின்றுள் ;

இலக்கியத்தின் இலக்கியமாம் இலக்கியத்தின் தலைவன்
 இன்தமிழின் சொல்லாண்மை இனித்தபெரும் அழகன்
 கலக்குதமிழ்க் கனிரஸ்த்தில் காட்டிடுவார் போதை
 கவியெழுதும் வகையதனை ஊட்டிடுவார் மேதை
 குலக்குமலர்த் தமிழ்கொட்டு கொடுத்திடுவார் வள்ளல்
 கொஞ்சதமிழ் மஞ்சலவ மிஞ்சிடுவார் செழ்மல்
 நலக்கவிதைக் கவிகி.வா. ஐகந்நாதன் வசமே
 நமன்தமிழைப் பயின்றிடவோ அழைத்தானே காலன் !

“ கவிமாமணி ” — “ ஸர்ஹித்யஸாஹரம் ”
 ந. வீரமணி ஐயர்

—
சிவமயம்

“கலைமகள் ஆசிரியர்” — “வாக்சு கலாநிதி”
பிரம்மஸ்ரீ கி. வா. ஐகந்நாதன் அவர்களின்
பிரார்த்தனைப் பாக்கள்

விருத்தப்பா

செந்தமிழாம் பூந்தடத்தில் வளர்ந்து மல்கி
தேன்னிறைந்து பரிமளிக்கும் மலரே எங்கள்
சிந்தனைக்கு விருந்தான பலநூறு நூல்களாக்கி
செப்பழுற வெளியிட்ட அமிர்த மன்னை !
நிந்தனையும் வாழ்த்தெனவே கொள்ளு முன்றன்
சிந்தனையைச் சிந்தித்து வாடு கிண்ணேறும்
புந்தியிலே நின்மறைவை எண்ணி யெண்ணி
புலர்ந்ததெந்து சோடுநாம் புலம்பு கிண்ணேறும்.

நுண்ணறிவால் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் நின்றன
நேர்நெறியை யாரறிவார் எங்கள் குருவே
கண்ணுள்ளமணி மகா மகோ உபாத்தியாயர்
கலாநிதியாம் சாமிநா தையர் தங்கள்
ஒண்ணரிய பொருளெல்லாம் சிந்தத தேக்கி
ஓயாத வாஸ்மழை போல் பொழிந்துநின்றீர்
மண்ணுல்லகை நீத்துவிட்டார் என்ற செய்தி
மனம் பதைத்து ப்புலம்புகிண்ணேறும் நாங்களையா!

சீர் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணம் பன்முறையாய்
திகழவந்து நீர்வேலிப் பதியுறை இராசக்குருக்கள்
பேர் பெற்ற இல்லத்தில் தங்கியிக்க
பிரசங்கம் பலவூரிற் செய்த தேவே!
நேர்நெறியில் எமைவைத்து மகிழ்வுசெய் மன்னாநீயே !
நீணிலத்தில் நுமையிழந்து தவிக்கிண்ணேறும் நாம்
ஏர்பெறவே நின் ஆன்மா சாந்திபெற
எழில் முருகன் பாதங்கள் போற்றுவோமே.

ஈழமனித் திருநாட்டில் அன்புகொண்டு
 இடையிடையே யாழ்நகருக்கு வருகைத்தந்து
 ஆழமுறும் அறிவுரைகள் அருமையாக
 ஆய்ந்துதந்த ஜகந்நாத அண்ணல்நீயே
 சூழிருந் தெம்மோடு சிலேட்டபேசி
 சுவைபெறவே சிரிக்கவைத்த தெய்வமன்னாய்
 ஆழநினைந்து அல்லல்உற்று அயர்வு கொண்டோம்
 அன்புபெற நின்ஆுன்மா சாந்திபெறுகவே.

எண்பத்து இரண்டாண்டு இஞ்ஞாலத்தில்
 இருந்துவாழ்ந்து பேரறிஞர் வாழ்த்தெடுப்ப
 கண்மனிபோல் 'காந்தமலை' தனி லுறைந்து
 கருணையிகு முருகனடி மறவாயாகித்
 தெண்ணிலவு ஒளிபோலக் காட்சிதந்து
 திகழ்வாசீச கலாநிதியே பாலே! தேனே!!
 மண்ணுலகில் நின்புகழை நாட்டியநின்
 மன்ஆுன்மா சாந்திபெறப் போற்றுவோமே.

ஆக்கம் :

பண்டிதர் நீ. சி. முருகேஸ்
 (முருகு)

நீர்வைக் கந்தனாடி அர்ச்சிக்கும்
 இராசேந்திரக் குருக்கள் சார்பில்.

பையன்

திருமனம் ஒன்றை விசாரிக்க இவர் போயிருந்தார். விசாரித்துவிட்டு அன்பர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். புறப்படும்போது தேங்காய், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு இவற்றேடு பட்சனப் பொட்டலமும் கல்யாண வீட்டுக்காரர் இவரிடம் தந்தார். எல் லாவற்றையும் கையில் எடுத்துச் செல்வது சங்கடமாக இருக்குமென்று எண்ணி, ஒரு பையில் அவற்றை எல்லாம் போட்டுக் கொடுத்தார். “பெரியவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் கையில் கொண்டுபோவது சிரமமாக இருக்கும் அல்லவா? இப்போது எளிதில் கொண்டு போகலாம். பை உங்களிடமே இருக்கட்டும்” என்று சொல்லிக் கொடுத்தார்.

அதை வாங்கிக்கொண்ட இவர், “ஆம், நாம் பெரியவனுக்கத்தான் வந்தேன், இப்போது பையக்கைப் போகிறேன்” என்றார்.

முன்றெழுத்துப் பேராளி முப்புரிநூலினர்

கி. வா. ஜி. என்றால் கலைமகள் பத்திரிகை. நல்ல தமிழ், நல்ல சைவம், நல்ல நகைச்சவை எல்லாம் உள்ள ஜெயர் அவர்களைக் குறிக்கும், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, மகாமகோபாத்தி யாய சுவாமிநாதஜெயர், ஜகந்நாதஜெயர் மூன்று தலைமுறையில் தமிழ் றினார்கள் குருசீட் பரம்பரை நன்றாயமைந்தது.

திருமுறை விளக்கம், சுந்தரலங்கார விளக்கம், எழுத்துக்கார விளக்கம், சொல்லதிகார விளக்கம் எல்லாம் இலகுவாக எழுதியவர். 56 ஆண்டுகளாக கலைமகளை வளர்த்துத் தமிழ் வளர்த்தவர்.

இலங்கைக்குப் பலமுறை வந்து நகைச்சவை ததும்பத் தமிழும், சைவமும் பேசியவர். கலைமகளேயன்றி அமிர்தவசனி, மஞ்சரி ஆகிய மாத இதழ்களையும் மலரச்செய்து மனங்கமிழ் தமிழின் இளமைநலம் காட்டி விருந்தயரத் தந்தவர். தமிழ்க் கிழவனுரீன் நல்லுரைகளைக் கோவைப்படுத்தியும், நினைவுகளை மஞ்சரியாக்கியும் அவர்தம் சரித்திரத்தை அகலமாக எழுதச் செய்தும் தமிழ் வளர்த்த செம்மலாயிருந்தவர்.

— க. கணகராசா, ஜெ. பி.
(அதிபர் - மில்க்ஸெற்)

மணிவிழாவின் போது நீதியரசர் முஸ்கந்தராசா
அவர்கள் பொன்னுடை போற்றுதல்.

வாய்மையை விடுவதே அதீதி என்று கூறுவதே
வாய்மை விடுவதே அதீதி என்று கூறுவதே

காந்தமூல

கி. வா. ஜு..... மூன்றெழுத்து மந்திரம். இந்த மூன்றெழுத்துக்கள் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஓர் புரட்சியையே உருவாக்கி விட்டது. இம் மூன்றெழுத்துக்கள் தான் எத்துணை ஆயிரம் ஆயிரம் தமிழ் இதயங்களை வென்றிருக்கின்றன..... எத்துணை ஆயிரம் ஆயிரம் மக்களுக்கு நல்வழி காட்டியிருக்கின்றன. சுருங்கக்கூறின், தனக்கென்று ஓர் இரசிக பரம்பரையையே உருவாக்கியிருக்கின்றன இந்த மந்திர எழுத்துக்கள்.

“கேட்டார் மனிக்கும் தகையவாய் கோரும் வேட்பு” மொழிகின்ற சொற்றிறம் படைத்தவர். மகுடிக்குக் கட்டுப்பட்ட நாகமென, மந்திரத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட வேழ மென மக்கள் கூட்டம் இவரது பேசில் மயங்கி நிற்கும். ஊசியொடு செல்லும் நூலைப் போல இவர் பேச்சோடு நகைச்சவையும் சேர்ந்து மிளிரும். தனித்த உடை, தனித்த நடை (பேசில் - எழுத்தில்) ஏன்..... தனக்கென்று ஓர் தனித்த கலாச்சாரத்தையே உருவாக்கிக் கொண்டவர் திரு. கி. வா. ஜி. அவர்கள்.

“குருபக்தி” என்பது இன்று ஏட்டாவில் நின்று விட்ட ஒன்று. ஏற உதவிய ஏணிக்கும், நிதியைத் தாண்ட உதவிய நாவாய்க்கும் நன்றி சொல்வார் யார்..... ஆனால் திரு. கி. வா. ஜி. அவர்கள் இதற்குப் புறநடை. தனக்குத் தமிழுனர்வு ஊட்டிய உத்தம தானபுர வள்ளை இவர் இறுதிவரை மறக்கவில்லை. இவரது பேசிலும், மூச்சிலும் “குருபக்தி” மனம் கமமும்.

காந்திக்கு ஒரு நேரு..... இது அரசியல் வாரிசு;
இராமகிருஷ்ணருக்கு ஒரு விவேகானந்தர்..... இது ஆன்மீக வாரிசு;
உ. வே. சாவிற்கு ஒரு கி. வா. ஜு..... இது செந்தமிழுக்கு வாரிசு.

காந்தத்திற்குக் கவர்ந்திமுக்கும் ஆற்றல் உண்டு. கந்தனுக்கும் அத்தகு ஆற்றல் உண்டு. காந்தமலைக் கந்துணை வழிபடு கடவுளாகப் பெற்ற திரு. கி. வா. ஜி. அவர்களும் தனது உருவால், உள்ளத்தால், செயலால் மக்களைக் கவர்ந்திமுக்கும் காந்தமலைதான். இதில் ஜெயமில்லை! தருமையாதீனப் பண்ணைப் பயிராகிய யான் எங்கள் கயிலைக்குருமனி கண்ட செந்தமிழ்ச் செல்வரின் ஆள்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அன்னரின் நிழலாக, உயிராக, உயிர்மேவிய உடலாக வாழ்ந்து அவரது அனைத்துப் பணிகளுக்கும் கைகொடுத்த மாதரசிக்கும், அவரது குடும்பத்தாருக்கும் எங்கள் ஆழந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

— செ. வைத்தியநாதன்,
வசந்தா - வைத்தியநாதன்

வாகீச கலாநிதி கி. வா. ஐ. அவர்களுக்கு அஞ்சலீ

வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்ட பெரு கௌமையைப் பெற்றுக்கொண்ட பெருந்தகை கி. வா. ஐ. ஐயா அவர்கள். எழுத்தாற்றலினாலும் இனிய உரைகளினாலும் எம்மையெல்லாம் தன்பால் ஈர்த்துக் கொண்ட பெரு மை இவர்களுக்கு உண்டு. சொற் பஞ்சமற்ற திருவாயையும், கருத்துப் பஞ்சமற்ற திருவுள்ளத் தையும் கொண்டவராகையால் உலகளாவிய பெரும்புகழைத் தனதாக்கிக் கொண்டார். இத்தகைய அறிஞர்கள் அடிக்கடி இவ்வுலகில் தோன்றுவதில்லை. இவர்களை ஒருவகையில் அவதார புருஷர்கள் என்று கூறினாலும் அதில் மிகையொன்றுமில்லை.

முது பேரறிஞர் கி. வா. ஐ. அவர்களை நாற்பது ஆண்டுகளாக நான் அறிவேன்; அவர்களுடைய மனிவிழா, முத்துவிழா ஆகியவற்றில் கலந்து உரையாற்றிய பெருமை எனக்கு உண்டு. தமிழகத்தில் சென்னை மாநகரில் நடைபெற்ற ஒரு பெரு விழாவில் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் உரையாற்றிவேன். அவர்களின் இல்லம் ஒரு முருகன் கோயில்; அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் துணையியார் ஒரு மகாலட்சுமி; இவற்றை நேரிலே கண்டு அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. ஐயா அவர்கள் எங்கள் நாட்டுக்கு அடிக்கடி வந்து உரையாற்றிச் சென்றுள்ளார். மனிக்கணக்காக அவர்களின் பேச்சைக் கேட்கலாம். எனிய - இனிய தமிழ் அவர் திருவாயில் கொஞ்ச தமிழாக வருவது ஒரு அற்புதமாகும். அவர்களின் கவிதை எழுதுமாற்றலே பண்டிதமணி ஐயா எவ்வளவு அழகாக பாடியுள்ளார்;

“ செந்தமிழில் தேனெழுகிற ரெனாஇனிய கவிகள்பல
ஏழுந்துருள முன்னெழும் உவமனிலாப் பெரும்புலவீர
அழுந்திய தென்னுள்ளம் நுமதன்பொழுது கவியமிழ்தில்
எழுந்துவகை பொங்கியதால் எழுதுவல் பின்வருமாறு ”

என்று பாடித் தனது நலம் பற்றியும் பாடவிலேயே பதில் அனுப்பினார் பண்டிதமணியவர்கள்.

கலைமகளாசிரியப் பணி ஈய கெளரவமான, தனித்துவமான பணியாக ஆற்றியமையால் பிற்கால இலக்கிய வரலாற்றில் ஐயா காட்டிய பாதை பெருமையையும் மகிமையுமையதாக விளங்கியது. என்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழ்ந்து எண்ணுவனவற்றையும், எழுதுவனவற்றையும், பேசியவற்றையும் சமூக நலனுக்காக ஈந்து எல்லாம் வல்லகலியுக வரதன் கந்தப் பெருமானைத் தன் உயிர்க்குறுதியாக்கிக் கொண்டு பயணமாகி விட்டார் ஐயா.

வேறு என்ன வேண்டும்! “ தனிவழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மழுரமுமே ” இதுவே எம்மவறது பிரார்த்தனையாகவும் அமையட்டும்.

ஐயாவின் திருவடிகளுக்கு வள்ளக்கம்.

ஓம் சாந்தி!

— தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J. P.

தலைவர்,

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி வேஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஏ. கி. வா. ஐ. ஒரு கற்பகதரு

தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த வறுத்தலை விளான் என்னுங் கிராமத்தில் பிள்ளையார் கோயில் ஒன்று உண்டு. அக்கோயில் வீதிக்கு அண்மையில், தென் திசையில் உள்ள ஓர் ஆச்சிரமத்தில் மகா வித்துவான் சி. கணேசசயா அவர்கள் தமது அந்திய காலத்தில் வாசஞ் செய்து வந்தார்கள் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளுக்கு மாண்ணர், ஒருநாள், கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள ஆலமரத்தின் சீழிருந்து ஜயா அவர்கள் அடியேனின் வேண்டுகோளை ஏற்று இலக்கணம் தொடர்பான சில விடயங்களை விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது மோட்டார் வண்டியொன்று ஆச்சிரமத்திற்குப் பக்கத்தில் வந்து நின்றது. வண்டியிலிருந்து வித்துவான் கி. வா. ஐகந்நாதன் அவர்களும் நீர்வேலி கந்தசவாமி கோவில் அரச்சகர் சு. இராஜேந்திரக் குருக்களும் இறங்கி வரைகள். வித்துவான் ஐகந்நாதன் அவர்களைக் கண்ட ஜயா அவர்கள் எழுந்து வரிடப் பெஸ்வதற்கு மற்பட்டார்கள் இதனை அவதானித்த வித்துவான் ஐகந்நாதன் அவர்கள் ஒடோடி வந்து, ஜயா அவர்களை இருக்கச் செய்து. நிலத்தில் விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தார்கள். பின்னர் எழுந்து, “தமிழ் மகிழ்ச்சிகளைப்போடேன்” என்று பெருமித்துவுடன் கூறி வரைகள். ஜயா அவர்கள் வித்துவானுக்கு வீட்டு வழங்கி, பின்னர் கூற்றுஞ்சொடுத்து, அவரை நோக்கி ‘உங்களில் சுவமிநாதையரைக் காணகின்றேன்’ என்று கூறி அவரைத் தமக்கு அருகில் இருக்கச் செய்து அன்போடு உரையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்திகழ்ச்சி வித்துவான் ஐகந்நாதன் அவர்கள் தமிழ்ப் பேரறிஞர்

களுக்குப் பெருமதிப்பளிக்கும் பெருமிதம் அளிக்கும் பண்புள்ளம் படைத்தவர்கள் என்பதையும், ஜயா அவர்கள், வித்துவான் ஐகந்நாதன் அவர்களில் பெருமதிப்பு வைத் திருந்தார்கள் என்பதையும் நன்கு எடுத்காட்டுகின்றது.

1966 ஆம் ஆண்டு வித்துவான் ஐகந்நாதன் அவர்களின் மணிவிழா இலங்கையில் பல இடங்களிலும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. யாழிப்பாணத்தில் அகில இலங்கைச் சைவசமயக் குருமார் சபையினரும் நாவலர் மகா விக்தியாலயத்தில் மணிவிழாவை நடாத்தினார்கள். அன்று வித்துவான் ஐகந்நாதன் அவர்கள், ‘வேதநெறி’ என்பது பற்றி ஒரு சிறந்த சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். மிக மிக ஆழமான கருத்துக்களை அள்ளியள்ளித் தந்தார்கள். அக்கருத்துக்களை மிக இலகுவான தமிழில் எடுத்துரைத்தார்கள். அவருடைய பேச்சு, கேட்டார்ப் பினிக்குந்த தகையதாயும் கோட்தாரை வேட்டுகும் தகையதாயும் அமைந்திருந்தது. விழா முடிந்து வீடு திரும்பும் போது என்னுடன் வந்த ஓர் அறிஞர் “என் மனத்திற் குடிகொண்டிருந்த வேதங்கள் பற்றிய கருத்துக்கள் தவறானவை என்பதை வித்துவானுடைய சொற்பொழிவிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன். வேதங்கள் சைவசமயத் தவர்களின் அரும் பெருப் பொக்கிழங்களாகும். அவைச் சிலுள்ள விடயங்களை சைவசமயத் தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்” என்று கூறியமை இன்றும் என் மனத்தில் பசுமையாக இருந்து வருகிறது.

வித்துவானின் சொற்பொழிவுகளில் ஒரு தனித்துவமும் தெய்வீகக் களையும் உண் டென்பதும் அச் சொற்பொழிவுகள் பலரை நல்வழிப்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதும் ஒரு சிறிதும் மிகையாகா.

அறிஞர்கள் பலருக்கு மணிவிழாக்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அவ்விழாக்களைவில்லாம் அவர்கள் பிறந்த கிராமத்திலோ நாட்டிலோ தான் நடைபெற்றன. ஆனால், வித்துவான் ஜகந்நாதன் அவர்களின் மணிவிழா அவர் பிறந்த தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமன்று, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா பம்பாய், டில்லி முதலான இடங்களிலும் நடைபெற்றன; இது, வித்துவான் ஓர் அசாதாரண புருஷர் என்பதையும், அவர் உலகத்தார் உள்ளத்துளைவிலாம் இருந்திருக்

கின்றூர் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின் றது.

அன்பர்களின் வினாக்களுக்கு ‘விடைய வன்’ என்ற புணைபெயரில் வித்துவான் ஜகந்நாதன் அவர்கள் சலைமகளில் எழுதி வந்த விடைகள், பல துறைகளையும் சார்ந்த நால்களில் அவருக்கு இருந்த பயிற்சியை விளம் ரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

வித்துவான் ஜகந்நாதன் அவர்கள் ஓர் கற்பகதரு; முருக சம்டாத்தியப் பூளவர். அவரது மறைவு சைவாலக்கத்திற்கும் தமிழ் உலகத்திற்கும் ஒரு பேரிழப்பாகும். அன்னின் ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென யாமெல்லாம் முருகப் பெருமாணின் பிரார்த்திப்போமாக.

**க. வைத்தீகவரக் குருக்கள்
காரைநகர்**

கொய்யாப்பழம்

ஜியா அவர்கள் அன்பர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்போது ஓர் அன்பர் கொய்யாப்பழம் வாங்கிக்கொண்டு வந்திருந்தார் அப்போ ஜியா அவர்கள் எந்தப் பழத்திலும் கொய்யாப்பழமே சுவையடையது என்றார்.

என? மாம்பழம், வாழைப்பழம், பலாப்பழம் என்ற முக்களிகள் சுவை இல்லையா என்று ஓர் அன்பர் வினாவினார்,

“அவையும் சுவையடையனவே?”

அப்படியானால் கொய்யாப்பழம் மட்டும் சுவையடையது என்றீர்களே?

ஜியா அவர்கள் நான் இந்தக் கொய்யாப்பழத்தை சொல்லவில்லை, எந்தப்பழமானாலும் கொய்த பழத்தை விட. கொய்யாத பழமே சுவை யடையது என்றேன். அதாவது தானே முதிர்ந்து உதிர்ந்தால் சுவை யிகு தியாக இருக்கும் என்று கூறினார்கள்.

ஸ்ரீ க. வ. ஜ. ஜியாவின் சிலேட்

குருக்களின் மகள் வீட்டு வாயிலில் ஆரத்தி எடுத்து வரவேற்றல்

குருக்கள் வீட்டுக் குடும்பத்தினருடன் ஐயா அவர்களும்,
பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களும்.
(பேராசிரியரின் பாராட்டு விழாவிற்கு வருகை தந்தபோது)

திருவாறை நாயகி பாடல் திருவாறை நாயகி பாடல்

நாயகி நாயகி நாயகி நாயகி
நாயகி நாயகி நாயகி நாயகி
நாயகி நாயகி நாயகி நாயகி

அர்ப்பணம்

1948 என்ற ஞாபகம் கண்டியில் தமிழ் விழா நடைபெற்ற காலம் அவ் விழாவிற்கு அருள்மிகு நீர்வேலி கந்த சுவாமி கேவஸ்தான் குரு பிரம்மஸ்ரீ சு. இராஜேந்திரக் குருக்கள் அவர்களும் அவ் விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அங்கே தான் கலைமகள் ஆசிரியர் கி.வா. ஐ. அவர்களுக்கும் குருக்களுக்கும் நெருங் கிய நட்பு ஏற்பட்டது. குருக்கள் அவர்கள் வேண்டிக் கொண்டதின்படி திரு. கி.வா. ஐ. முதன்முதலாக யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்தார். அன்று தொட்டு எப் போது யாழ்ந்தர் வந்தாலும் அவர் வீட்டிலேயே தங்கி நிற்பார். அக்காலத்தில் அவர்கள் குடும்பமே இவரை அன்புடன் உபசரித்து வந்தனர். குருக்கள் அவர்களின் முத்த புதல்வி (அப்போது திரு. மணம் ஆகாதவர்.) செல்வி இந்திரா தனது அன்பாலும் பண்பாலும் அவரைக் கவர்ந்ததினால் கி.வா. ஐ. அவர் மேல் தனது மகள் போன்ற அளவிலாத அன்பு கொண்டார். இதனால் குருக்கள் குடும்பத் தினருக்கும் கி.வா. ஐ. குடும்பத்தினருக்கும் நெருங்கிய பிணைப்பு ஏற்பட்டது. குருக்கள் அவர்களை தனது உடன் பிறவா சகோதரரென கடிக்கடி சொல்லுவார். இந்நாட்களில் தான் கி.வா. ஐ ஒட்டன் எனக்கு பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. 1962 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1983 வரை நான் அவருடன் நிமில் போல் தொடர்ந்து எங்கும் சென்றேன். அந்த வேளையில் என்னைப்பற்றி ஒரு கவிதை எழுதித் தந்தார். அது பின்வருமாறு,

அன்புக்கினியான் இன்சொல்லான்
இங்கிதமே உடையான்
இனியனுக்குத் தன் காரில்
இடம் கொடுத்தே உதவி
அனைக்குரிய அன்பு செய்வோன்
பாரித்தசா ரதியென்
நமைந்ததொரு புதுப்பெயரை
அன்புடனே ஏற்றேன்
கனைப் புயருங் கட்டலென்வே
பலசெய்தி யற்றிந்த
கனவான் நற் றமிழிலுள்
இனிய சுவை தேர்வோன்
எனைப் பெரிய ரானாலும்
அன்பின்டேறல் மதியா
இயல்புள்ளோன் முத்துவேல்
எனும் பேரோன் கொள்க.

— का. वा. — इ.
25-06-1962

இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் பாரதியார்
பாடிய

சுற்றி நில்லாதே போ — பகையே
துள்ளி வருகுது வேல்

என்றதெ, ஒரு சிறு பாட பேதத்துடன்

“சற்றி நில்லாதே போ — பகையே
துள்ளி வரும் முத்துவேல்”

என்று நான் பாடலாம் அல்லவா, என்று
குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

இன்னேரு கடிதத்தில் குருக்கள் அவர் பி. ப. 7-15 மணியளவில் ஓவிபரப்பிய களுடைய குடும்பத்தினர் அன்பை நான் போது நாம் எல்லோரும் கேட்டு மனம் விசாரிக்கும் போதெல்லாம் உங்களையும் கலங்கினாலே.

சேர்ந்தே நினைக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டி ருக்கின்றூர்.

குருக்கள் குடும்பமும் உங்கள் குடும்பமும் அன்பை மயமாக விளங்குகின்றது என்பார்

இவர் பிரிவால் வாடிவதங்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது மனக்கவலையையும், ஆழ்ந்த துயரத்தையும் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

இந்த மகானுடைய மறைவு பற்றிய செய்தியை இந்திய வானைவி 4-11-88 வாழ்க! அவர் புகழும் தமிழ்த்தொண்டும்.

க. ச. முத்துவேற்றுவிளை

ஓவியர்கள் தேடவேண்டாம்

காவியம் சொல்லோலீயம் - அதைப்படிக்கும் பொழுதே ஓவியக்காட்சி தானே அமைகின்றது உருவும் இல்லாத பொருள்களையும் உணர்ச்சிகளையும் உள்ளம் உணரும்படி. செய்து விடுகின்றது காவியத்துக்கு உள்ள பல இயல்புகள் ஓவியத்துக்கும் உண்டு. உலகில்காணும் பொருள்களின் குறை பாடுகளைப் போக்கி, அவற்றுக்கு ஓர் அழகை ஊட்டி, நிக்கியத்துவத்தைத் தருவதில் காவியமும் ஓவியமும் ஒரே நிலையில் இருப்பவை. ஏரண்டும் வெறும் உருவத்தை மாத்திரம் காட்டுவதோடு நில்லாமல் உணர்ச்சிகளையும் காட்டும் போது சிறப்பை அடைகின்றன.

சங்ககாலக் காவிய உலகத்தின் காட்சி ஓவ்வொன்றும் ஓவ்வொன்றுகித்திரம். கலைத்திறம் கைவந்த ஓவியர்களுக்கு சங்கநால் ஒருபெரிய களஞ்சியம். வன்னைஓவியங்களும் புனையாலீவியங்களும் வரைவதற்குப் பொருள் எங்கே என்று தேடவேண்டாம். சங்கநால்களிலே புகுந்தால் பல்லாண்டுகள் ஓவியம்படைக்கப் பண்டம் இருப்பதைக் காணலாம்.

க. வா. ஐ.

வாகீச கலாநிதி

கௌரவப் பட்டங்கள் அவற்றைப் பெறுபவர்களின் அறிவாற்றலுக்கோ குன்னியல்புக்கோ பொருத்தமானவையாய் அமைவது மிகக்குறைவென்றே கூறலாம். வித்துவான் கி வா. ஐ. சுந்தாகனவர் ஞாக்குக் காஞ்சிப் பெரியவர் வழங்கிய வாகீச கலாநிதி என்னும் விருது மிகரிகப் பொருத்தமானது தமது பேச்சிலும், ஏழுக்கிலும், செய்யளிலும், உரைநடையிலும் சொற்களை வெல்லும் சொல் இன்னமை அறிந்து' வழங்குகின்ற வித்துவானவர்கள் வாகீசராயே வாழ்ந்ததோடு, காலியம், ஒளியம், இசை, சிற்பம் முதலிய கலைகளுக்கும் கல்லிகளுக்கும் உறைவிடமாக கலாநிதியாயும் விளங்கினார்.

பல்கலைப் புலவராய்ப் பலதுறை அறிஞராய்த் திகழ்ந்த கி. வா. ஐ அவர்கள் தமிழகத்திற்கும் ஈழத்திற்கும் ஓர் இணைப்புப் பாலமாயும் இருந்தார். இந்த நாட்டோடு அவர் கொண்ட தொடர்பு நாற்பது ஆண்டுகளின் முன்பு தொடங்கியது. பலமுறை அவர் இங்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார். இலங்கைக்கு வரத்தொடங்கிய காலத்தி விருந்தே நீர்வேலித் தொடர்பு தொடர்ந்து வந்தது. அவரது பேச்சு நிகழாத ஊரோ இங்கிலீ என்னுமளவுக்கு எங்கும் சென்று விரிவுரையாற்றினார். சொல்முழுக்கங்கள், பொழுது போக்குக் கதைகள், கண்டனங்கள், கீழ்க்கரமான நகைச்சுவைகள் ஆகிய வற்றை எதுவுமின்றித் தமக்கேயுரிய ஒரு தனிநெறியில் இனிமையாய்ப் பேசிச் சபையோரைக் கவர்ந்து இன்புறுத்துபவர் அவர். சிறந்த மேடைப் பேச்சுக்கு எடுத்துக் காட்டாய்த் திகழ்ந்தது அவர் பேச்சு. மேடைப்

பேச்சுப் போலவே அவரது உரையாடலும் சுவைமிக்கது.

நீர்வேலியில் இராஜேந்திரக் குருக்களின் இல்லத்திலிருந்து கி. வா. ஐ. அவர்கள் விரிவுரையாற்ற பிறவுர்களுக்கு மோட்டார் வண்டியிற் புறப்படும்போது நாங்களும் சிலர் அவரோடு சேர்ந்து செல்வது வழக்கம் செல்லும் இடங்களில் அவரது மேடைப் பேச்சைக் கேட்டுச் சூலைத்ததும் அங்கங்கே நிகழ்ந்த சில சம்பவங்களையும் போகும் போதும் மீண்டுவருப்போதும் நடந்த உரையாடலையும் கண்டும் கேட்டும் ஆனந்தத் தித்ததும் அரிய அருபவங்கள். வாகீச கலாநிதி மறைந்து விட்ட இவ்வேளையில் அவற்றுட் சிலவற்றை நினைவு கூர்தல் பொருத்தமாகும்.

மாலை மயங்கும் வேளையில் மறவன் புலவு என்னும் ஊரை நோக்கிப் பிரயாணம் தொடங்கியது. காரின் முன்னூசனத்தில் அமர்ந்திருந்த வாகீச கலாநிதி, மறவன் புலவு என்ற பெயரிலுள்ள புலவு என்பதற்குப் பொருள்ளன? என்று விடைவெழுப்பினார். வயல் என்றும் வெறுந்தரை என்றும் ஏதேதோ பொருள்களை அன்பர்கள் கூறி னர்கள். 'மறவன்புலோ என்று சொல்லும் வழக்காறும் இருக்கிறது புலோப்பழை புலோவில் என்ற ஊர்ப்பெயர்களும் உண்டு ஆகையால் வெறு பல பெயர்கள் போல இதுவும் சிங்களப் பெயராயிருக்கலாம்' என்று என் கருத்தை வெளியிட்டேன் அவர் அதை ஏற்கவில்லை. மறவன் புலம் என்றே இருக்கட்டுமென்று தீர்ப்பளித்து விட்டார். மறவன் புலத்து விராயகரால்

யத்து வீதியில் காரிலிருந்து இறங்கி னோம். பரந்த வயல் நடுவே தாமரைக் களத்துக்கே அமைந்திருந்த ஆலயத்தன் இயற்கைச் சூழல், கவியுள்ளமுள்ள வாசிச் சரை வசீகரித்தது. ஸ்ரீ காந்தா புதிதக சாலையிடிபர் திரு. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் அகமகிழ்ந்து வரவேற்றர்கள். கூட்டம் தொடங்கச் சுற்றுத்தாமதமாகுமென்றும் பிள்ளையாருக்குப் பூசையாகப் போகிற தென்றும் தெரிவித்தார்கள். விநாயகப் பெருமானைக் கும்பிடச் சென்ற வாசிசர், மகாமண்டபத்துள் நின்ற கைகூப்பி மெல்லிய குரலில் தோத்திரம் பாடிக்கொண்டிருந்தார். என்ன தோத்திரம் பாடுகின்றார் என்று அறியுமாவில் அவரை அனுகிக் காது கொடுத்தேன். பாடல்களின் இறுதியடியைக் கேட்டதும் வியப்படைந்தேன் விநாயகனை மறவன் புலத்திற் கண்டேனே' என்று முடிவுபெறும் புதிய பாமலர்கள் கனியரசர் நாவிலிருந்து உதிர்ந்து கொண்டிருந்தன. பழைய வாசிகரையும் சப்பந்தரையும் சுந்தரரையும் நினைத்துக் கொண்டேன். ஏழாமெட்டாம் பாட்டின் போது தீபாராதனை தொடங்கிவிட்டது. பூசை முடிந்ததும் நான் வெளியே ஒடிவந்து அழைப்பாளரிடம் தகவலைத் தெரிவித்தேன் அவர்களுடைய வேண்டு கோருக்கின்றகி விழா மேடையில் வைத்து வரவேற்பரையும் தலைமையுரையும் முடிவதற்கிடையில் மிக வேகமாய்ப் பாமாலையை எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார்கள் பின்பு அவர் நிகழ்த்திய சமயப்பேச்சு, தென்மாரியாயிருந்தது. மறுநாள் ஆசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை வாடிய முகத்துடன் நீர்வேவியில் வாசிச் சலாந்தி யின் முன்வந்து நின்று 'ஐயா, அந்தப் பதிகம் நேற்று எங்கோ மறைந்துவிட்டதையா' என்று அழாக்குறையாக முறையிட்டார் ஐயா அவர்கள் 'அப்படியா! அது போன்று போனதுதான், இனிவராது என்று முடிவாகக் கூறிவிட்டார்கள். அவர் சரஸ்வதி கடாட்சம்பெற்ற கவிஞர் என்பது நிச்சயமானது.

யாழ்ப்பாணத்தை அடுத்து ஸ்ரீவொன்றில் இரவு எட்டுமணியில் மேல் கூட்டம் தொடங்குகிறது பாடசாலை மன்டபம் சிறிதாயிருந்தால் கூடியிருந்த சிறுவர்

கரும் முதியவர்களும் ஆரவாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்னெனி வசதி யில்லாததால் தூரத்தில் கூடிநிற்கும் தயிமாசிரியர்களையும் மேடையில் இருந்தோர் பார்க்க முடியவில்லை தலைமை தாங்கிய வி. ஏ. கந்தையா அவர்கள் காலத்தையும் இடத்தையும் கருதாமல் முன்னுரையை விரிவரையாக்கிக் கொண்டிருந்தார் இந்த நிலையில் இவர்களுக்கு இலக்கிய இன்பம் பற்றிக் கீ வா. ஐ. என்ன பேச முடியும்? அரைமணியுள் தம்பேச்சை முடித்துவிடுவார் என்று நாங்கள் பேசிக்கொண்டோம்.

பேச எழுந்த வாசிசர் பாடத்தொடங்கி விட்டார்! முருகனையும் குருவையும் போற்றும் வழக்கமான பாடல்களின் பின்பும் பல பாட்டுகள் இதில் ஆச்சரியம் என்னவெனில் சங்க காலந்தொடங்கி இக்காலம் வரை தோன்றிருக்கும் எந்த இலக்கியப் பாடலையும் அவர் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் கும்மியும் தெம் பாங்கும் என்று அவ்வளவும் நாட்டார் பாடலாகிய கிராமியக் கலிஷதகனை இசையோடு பாடிப்பாடி விளக்கிப் பேசினார். பல்சுவையமைந்த கதாப்பிரசங்கம் போவரினுந்த அந்த நீண்ட பேச்சைச் சிறுவர் உட்படச் சபையோர் திறந்தவாயோடு கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

காலமும் இடமும் அறிந்து திடமிரெண்ப பேச்சைத் திசைதிருப்பி விட்ட அவரது சமயோகித சாமர்த்தியத்தை என்னி வியந்தோம்

கட்டுரையாளர், கதாசிரியர், கவிஞர், உரையாகிரியர், விரிவரையாளர், பத்திரிகாசிரியர், பண்பாளர் என்றில்லாறு பலவடிவங் கொள்ளும் ஒரு தெய்வம் போல் விளக்கிய அப்மனிதர் இன்று மறைந்து விட்டார். எனினும் அவர் எழுதிக் குவித்த அரிய நூல்கள் அவருக்கு நிகராக எம்முன் இருக்கின்றன. அவற்றைப் படித்துப் பயன்பெறவோம்

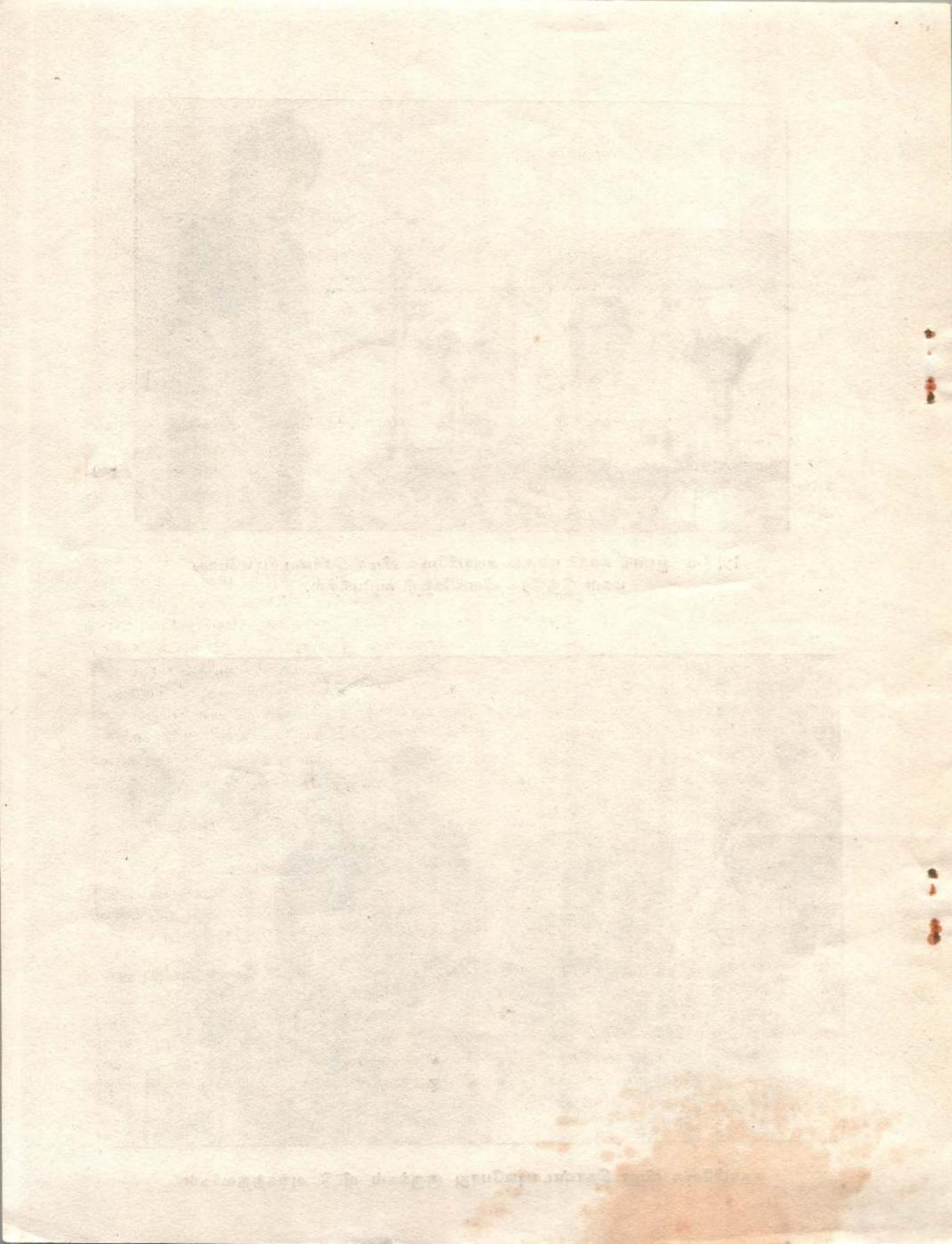
ச, பஞ்சாசரசர்மா
கோப்பாய்

1988-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் சதாபிஷேக விழா கொண்டாடியபோது
மகள் இந்திரா விளக்கேற்றி வழிபடுதல்.

சதாபிஷேக விழா கொண்டாடியபோது குருக்கள் விட்டு அங்கத்தவர்கள்

யான் கண்ட கி. வா. ஜி. ஜியா

பூவுலகில் யான் டும் புன்முறுவலோடு இருப்பவர் மிகச்சிலர். அவர்களில் ஒருவர் ஶ்ரீ கி. வா. ஜி. ஜியா அவர்கள் ஆவர். அன்பர் அவர்கள் பிறந்தது சேலம் மாவட்டம் கிருஷ்ணராய்புரம், வளர்ந்தது மோகனூர். அங்கே வற்றூத வளம் பெருக்கும் காலிரி உண்டு. சிந்தையைத் தன்பால் ஈர்க்கும் முருகன் காந்தமலை உண்டு. இவருடைய சென்னை இல்லத்துக்கும் “காந்தமலை” என்றும் பெயர் உண்டு.

இவர் நெற்றியிலே தூய வெண்ணீறு உண்டு. கருணை பொழியும் கன்கள் உண்டு. உதட்டிலே இடையறூப் புன்முறுவல் உண்டு. மேனியை அழகுபடுத்த எளிய கதராடை உண்டு. முருகப்பெருமான் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சன்டு. மேடையிலே ஏறிநின்னால் முருகளையும், குருநாதரையும் மறவாமல் அஞ்சலி செய்து அவர்கள் திருவடியை வணங்கும் பண்பு உண்டு. பேசத் தொடங்கினால் சொல்லிலே இனிமை உண்டு; கனிவு உண்டு; உயர்ந்த கருத்துண்டு. தமிழகம் மட்டுமன்றிக் கடல்கடந்த இடங்களுக்கும் சென்று சமயத்தையும், தமிழையும் பரப்பி வரும் சிறந்த தொண்டு உண்டு. நினைத்த மாத்திரத்தில் வாய் திறந்ததும் அழகான கவிகள் இயற்றும் (பாடும்) திறம் உண்டு. மனமொழி மெய்யால் ஒரு நெறிப்பட்டு நித்திரையிலும் தமிழன்னைக்கு தொண்டு செய்யும் உயர் கருத்து உண்டு. இவர் நல்லபல வளத்தோடு நெடிது வாழ வாழ்த்திய பல்லாயிரம் மக்கள் உண்டு; இப்போது வாயால் புலம்பும் பல மக்களில் யானும் ஒருவன் உண்டு.

என்னுடன் நாற்பத்தியிரண்டு ஆண்டுகளாகத் தொடர்புண்டு. நாற்பது முறைக்கு மேலாக இலங்கைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். வரும்போதெல்லாம் எங்களுக்கும் எங்கள் இல்லத்துக்கும் தவறுமல் வந்து ஒரு நாளாகுதல் தங்காமல் போகமாட்டார்கள். ஒரே ஒருமுறை இலங்கையரசின் அழைப்பின் பேரில் கொழும்பு மகாநாட்டுக்கு வந்து அரசினர் விருந்தினராகத் தங்கி, அவருடன் வந்த மற்றைய நண்பர்களுடன் உடன் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று. அந்த ஒரு முறையே நம்முருக்கு அவர்கள் வரவில்லை!

சஷ்டியப்த பூர்த்தி விழாவின்போது பத்து நாட்களாக அங்கே தங்கிநின்று அவர்கட்டு என்னால் ஆகவேண்டிய சர்ரீ உதவிகளைச் செய்தேன். அவ்வேளையில் நான் அவர்கட்டு அணிந்த இரு ரோஜா மாலைகளைப்பற்றி எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். ஜியா அவர்களும் மாலைகளின் பாரம் தாங்காமல் கழற்றி வைத்தாலும் ஒவ்வொருவர் வரும் போதும் அதனை எடுத்து அணிந்து “இது நீர்வேலிக் குருக்கள் போட்ட மாலை” என்று எல்லோருக்கும் சொல்லிச் சொல்லி எனக்கு மிகுந்த பாராட்டைச் செய்தார்கள். அப்

பொழுது எடுத்த படம்தான் இப்போதும் ‘காந்தமலை’ வீட்டு ஹாஸில் காட்சியளிக்கின்றது. வருபவர்கள் எல்லோருக்கும் தனித்தனியே “இலங்கையில் நீர்வேலிக் கிராமம், அங்கே அழகான முருகன் ஆலயம் உண்டு, இவர்தான் அங்கே எல்லாம், விரலை அசைத் தால் ஊரே ஆடும்” என்று எல்லோருக்கும் கூறி என்னைப் பெருமைப்படுத்துவார்கள். எல்லோருக்கும் என்னைத் தன்னுடைய உடன் பிறவாச் சகோதரன் என்றே அறிமுகப்படுத்துவார்கள்.

அங்கே தங்கி நிற்கும்பொழுது காலையில் அடியேன் செய்யும் சிவபூசை முடிவை எதிர் பார்த்து நின்று இரு கைகளாலும் (துண்டை கீழே பிடித்தபடி) தீர்த்தப் பிரசாதம் வாங்கிச் சாப்பிடுவார்கள். மற்றவர்களையும் வாங்கிச் சாப்பிடச் சொல்வார்கள். அம்மா அவர்களும் என் பூசைக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களை முன்கூட்டியே செய்துவிடுவார்கள்.

நான் அங்கே செல்லும் வீட்டு விழாக்களில் எல்லாம் எனக்கே முதல் உபசாரம் செய் வார்கள். (உதாரணம்: சஷ்டியப்த பூர்த்தி, அருமை மகள் உமாவின் விஷாஹம், இரண்டாவது மகள் குமார் திருமணம், இப்படியான விசேட வைபவங்கள்) 1966-ம் ஆண்டு ஜயா அவர்களின் இல்லத்தில் தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் கூடிய வைபவத்தில் அடியேனுக்கு ஒரு பொன்னுடை போர்த்தி “கந்தவேன் அருள் ஒளி மணி” என்ற பட்டமும் அளித்துக் கொரவித்தார்கள்.

இவ்விதமாக என்மேல் மிகுந்த அன்பு பாராட்டி உபசரித்த ஜயாவின் இறுதிக் காலத் திலாவது, கிரியைகளிலாவது பங்குகொள்ள முடியவில்லையே என்று மனம் யிகவும் வருந்திக் கொண்டே இருக்கின்றேன்.

உயர்திரு. கி. வா. ஐ. ஜயாவின்
உடன் பிறவாச் சகோதரன்
முருகனாடித் தொண்டன்.

கொம்பு முனைத்திருக்கிறது

தம்முடைய பெயரைப் பலர் பலவேறு வகையில் எழுதி வருவதைக்கண்டு இவர் வருந்துவார். ஐ கந்நா தன் என்று எழுதுவதுதான் முறை. ஒருவர் நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கு அழைத்தார். பேசும் பொருளையும் இவர் பெயரையும் எழுதிக் காட்டி, “இப்படிப் போடலாம் அல்லவா? ” என்று கேட்டார். “எனக்குக் கொம்பு முனைத்திருக்கிறதே! ” என்றார் இவர். அன்பர் ஜெகந் நாதன் என்று இவர் பெயரை எழுதியிருந்தார்.

வ
முருகன் துணை

அஞ்சல்

சமார். ஐம்பதாண்டுக் காலம் பத்திரிகை ஆசிரியராய், சிறந்த பேச்சாளராய், பண்பமைந்த சிறுக்கை எழுத்தாளராய், பக்தியைப் பெருக்கும் அடியாராய், சங்க இலக்கியம் - பக்தி இலக்கியம் இரண் டுக்கும் எனிய, தெள்ளிய விளங்கு உரையாசிரியராய் விளங்கியவர் கலைமகன் ஆசிரியர், வாசீசே கலாநிதி திரு. கி. வா. ஐ. ஜயா அவர்கள். இந்த மூன்றெழுத்தைத் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகம் எல்லாம் போற்றி யது, பாராட்டியது.

திருமுருகனின் பக்தரான அவர் குன்றுதோரூடும் குமரணைப்பற்றிப் பேசினால் அன்பும், பக்தியும், கனிவும் இழைந்து வரும். கேட்பவர் உள்ளத்தைப் பக்திப் பரவசத்தால், முருகனின் தண்ணளியால் நிரப்புவார்கள். திருநாவுக்கரசுப் பெருமான் உழவாரப்படைப் பணி செய்தே இறையருள் பெற்றதுபோல் திரு. கி. வா. ஐ. ஜயா அவர்களும் அழகன் குமரனின் சிறப்புக்களைச் சொல்லியே, மனதில் வந்தித்தே தம் எண்பத்தியிரண்டு அவைகளைக் கழித்தார்.

தமிழே மூச்சாக, குமரன் நாமமே மனமாக வாழ்ந்த பேரறிஞர் இன்று நம்பிடையே இல்லை. “தமிழ் இலக்கியப் பேரறிஞர் ஒருவரைத் தமிழ் உலகம் இழந்துவிட்டது” என்று இந்திய குடியரசுத் தலைவர் தம் செய்தியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்த் தாயின் தலப்புதல் வளை இழந்துவிட்ட துக்கத்தில் நாம் எல்லோரும் - நம்முர்மக்கள் எல்லோரும் பங்குகொள்கிறார்கள்.

திரு. கி. வா. ஐ. ஜயாவின் நாமம் வாழ்க !